

BİR GAZETEDEN DAHA FAZLASI

Uzun bir aradan sonra yayın hayatına 16. sayıyla devam eden gazetemize ilgi büyük oldu. Yola eski ekibimizle devam ederken aramıza yeni katılan öğretmenlerimiz ve öğrencilerimiz de bizlerle paylaşımlar yapmaya devam ediyor. Yolculuğuna bir A4 kağıdı ve 4 sayfa olarak başlayan gazetemiz online olarak daha fazla içerikle ve farklı platformlarda sizlerle.

Bilim, sanat, spor, gündem ve dilediğiniz tüm alanlarda bize yazabilirsiniz.

Önceki sayıda söz verdiğimiz gibi okulumuzdan haberlerle devam ediyoruz. Salgın devam ederken başarıyla ilerleyen eğitim sistemimiz içerisinde öğrencilerimizle hızla yol aldık ve almaya devam ediyoruz.

Başka neler mi oldu?

YENİ 9. SINIFLARIMIZA MERHABA DEDİK

31 Ağustos 2020 tarihinde Destekleme ve Yetiştirme Kurslarıyla birlikte Yüz Yüze Eğitime başlayan 12. Sınıf öğrencilerimizin ardından 2 Kasım 2020 tarihinde de 9. Sınıf öğrencilerimiz Yüz Yüze Eğitim derslerine başladılar. Böylece öğrencilerimiz sınıf arkadaşlarıyla da tanışma fırsatı yakaladılar. 2020-2021 9.Sınıf öğrencilerimize tekrardan hoş geldiniz diyoruz.

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru Fen Lisesi
Adına Sahibi

İsmail BOĞA
Okul Müdürü

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba
Türk Dili ve Edebiyatı

Yayın Kurulu

Engin Güntepe
Yayın Danışmanı
(Müdür Başyardımcısı)

Arif Dülger
(Müdür Yardımcısı)
Yayın Danışmanı

Yağmur Atilla
Editör(10 D)

Melike Ay
Editör (12A)

Yazarlar

Hilal Tabaklar 10/D

Rabia Sural 10/A

Elif Önel 11/ B

Bedirhan Yalçın 12/C

Altan Berdan Taşcıoğlu 10/A

Melek Aktaş / Tarih
Öğretmeni

Sevde Sarıkaya/ Mezun

Sevgi Akbaba

Engin Güntepe

Dağıtım

Şimdilik online:(

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

SALGIN DÖNEMİNDE MASKELİ MEZUNİYET TÖRENİ

2020 mezunlarımız ne yazık ki ikinci dönem okullarında olmadılar. Gönül isterdi ki onları hep beraber uğurlayalım, ancak salgın süresi onları da tüm dünya da olduğu gibi okullarından ayırdı. Öğrencilerimiz bu süreç içinde üniversite

hazırlıklarına devam ettiler.

Haziran ayında okulların kapanmasıyla mezun olma hakkı kazanan öğrencilerimiz için Yüksek Öğretim Kurumlarına geçiş sınavının ardından Ağustos ayında Maskeli Mezuniyet Töreni gerçekleştirdik. Maalesef salgının gölgesinde gerçekleşen törenimize kısıtlı sayıda misafir kabul edebildik. Ancak törenimizi Youtube kanalımızdan Canlı olarak yayınlayarak aramızda olamayanların da izlemelerini sağladık.

2020 Yılı'nın Okul birincisi 12A Şubesi öğrencimiz Adem YILMAZ'a ödülünü Sayın Kaymakamımız Mustafa GÜLER; okul ikincimiz 12D şubesi öğrencimiz İlknur DURMUŞ'a İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Şener DOĞAN, okul üçüncümüz 12D Şubesi öğrencimiz Cansu TÖNGEL'e okul müdürümüz İsmail BOĞA takdim ettiler.

Sosyal mesafe kapsamında YKS sınavında ilk 1000'de yer alan öğrencilerimizi de Sayın Kaymakamımız Mustafa GÜLER, İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Şener DOĞAN, Şube müdürlerimiz Mahmut AŞIKOĞLU, Celil DEMİRCİ, Halil ATLI ve Yılmaz OĞUR'un katılımlarıyla ödülleri takdim ederek bir üst öğrenime uğurladık.

Mezuniyet Töreni Videomuzu Youtube kanalımızda seyredebilirsiniz.

https://youtu.be/Z5UYQc-_2pI

GEBZE'NİN TEMİZ OKUL BELGESİ ALAN İLK OKULUYUZ! BELGEMİZİ VALİMİZ TAKDİM ETTİ!

Milli Eğitim Bakanlığımız Eğitim Kurumlarında Hijyen Şartlarının Geliştirilmesi, Enfeksiyon Önleme ve Kontrol Kılavuzunu yayımlar yayınlamak öğrencilerimizin daha sağlıklı ortamda yüz yüze eğitime başlamaları için kolları sıvadık. Müdür Yardımcımız Göksu DEMİRAL başkanlığındaki Okulum Temiz ekibimiz İl Milli Eğitim Müdürlüğü denetmenlerince yapılan kontroller sonucunda Gebze ilçemizin İlk Okulum Temiz belgesi almaya hak kazanan okulu olduk. Emeği geçen herkese teşekkür ederiz. İkinci dönemde de öğrencilerimize hijyenik şartlarda eğitim vermek için kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Milli Eğitim Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile iş birliğiyle protokolü imzalanan "TSE - OKULUM TEMİZ" belgesini Kocaeli Valisi Sayın Seddar YAVUZ ve Kocaeli İl Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Fehmi Rasim ÇELİK tarafından takdim edildi. Okulumuz yarın açılacakmış gibi hazır ve güvenli bir şekilde, hijyen kurallarına uygun olarak okulumuzu hazırladık. Öğretmen, öğrenci ve velilerimizin güvenli bir şekilde okula gelebilmeleri için gerekli olan tüm alt yapıyı tamamlamış olduk.

SIFIR ATIK BELGEMİZİ NASIL ALDIK?

Sıfır Atık; israfın önlenmesini, kaynakların daha verimli kullanılmasını, atık oluşum sebeplerinin gözden geçirilerek atık oluşumunun engellenmesi veya minimize edilmesi, atığın oluşması durumunda ise kaynağında ayrı toplanması ve geri kazanımının sağlanmasını kapsayan atık yönetim felsefesi olarak tanımlanan bir hedeftir.

Yücel Boru Fen Lisesi olarak topladığımız Atık PİL, Atık elektronik aygıtlar, Atık Kağıt, Atık Yağ, Atık Cam ve Plastikleri Lisanslı işleme tesislerine teslim ederek Sıfır Atık Belgemizi almaya hak kazandık.

T.C.
KOCAELİ VALİLİĞİ
Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü

Belge No: TS/41/B2/6/134

Tarih: 19/11/2020

SIFIR ATIK BELGESİ
(Temel Seviye)

Adı : KOCAELİ GEBZE FEN LİSESİ YÜCEL BORU
Adresi : KOCAELİ,İNÖNÜ MAHALLESİ, 1989. SOKAK, NO: 8-, GEBZE,TÜRKİYE
Vergi No : 3890721926

12/07/2019 tarihli ve 30829 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Sıfır Atık Yönetmeliği'nce Sıfır Atık Yönetim Sistemi'ni kurarak Sıfır Atık Belgesi'ni almaya hak kazanmıştır.

Belge Son Geçerlilik Tarihi: 19/11/2025

e-İmzalıdır
Ahmet KIRILMAZ
Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Belge Doğrulama Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/cevre-ve-sehircilik/belge-dogrulama> Kodu: ZBRK7EAD

YÜZ YÜZE EĞİTİM BAŞLADI, BİTTİ!

2020-2021 Eğitim yılı 31 Ağustos tarihinde 12. Sınıflar için açılan Destekleme ve Yetiştirme kurslarıyla başlamıştı. Ardından tüm sınıf düzeylerinde Uzaktan Eğitim Süreci devam ederken önce 12. Sınıflarımız için, ardından 9. sınıflarımız için Yüz Yüze Eğitim seyreltilmiş olarak da olsa başladı. 9. ve 12. Sınıf öğrencilerimiz Pazartesi-Salı ve Perşembe-Cuma

günleri olmak üzere okulda eğitim görmeye başladılar. Ancak bu süreç ara tatilin ardından devam etmedi. Ülkemizde salgının tekrar tırmanışa geçmesinden dolayı Milli Eğitim Bakanlığımızca Uzaktan Eğitim süreci 22 Ocak 2021 tarihine kadar uzatıldı. Yarı yıl tatilinin ardından okul sıralarımızda öğrencilerimizi görmek için sabırsızlıkla bekliyoruz.

KUSURSUZ EĞİTİM YUVAM GÜVENLİ OKUL BELGESİ ALDIK

İş Sağlığı ve Güvenliği denetimleri sonucunda okulumuz "Kusursuz Eğitim Yuvam Projesi" Belgesi almaya hak kazandı.

Kusursuz Eğitim Yuvam Projesinde değerlendirme kriterlerinden 90 ve üzeri puan alan kurumlara "Kusursuz Eğitim Yuvam Projesi" belgesi veriliyor. Okulumuz bu kriterleri yerine getirerek belgeyi almaya hak kazanmıştır.

Belge Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Şener DOĞAN tarafından Okul Müdürümüz İsmail BOĞA'ya takdim edildi.

Belgenin alınmasında yoğun emeği olan Müdür Yardımcısı Göksu DEMİRAL başta olmak üzere çaba gösteren tüm personelimize teşekkür ederiz.

ÇEVİRİM İÇİ BİLGİ YARIŞMALARIMIZ SONA ERDİ

ÖĞRETMENLER ARASI ÇEVİRİM İÇİ BİLGİ YARIŞMAMIZIN BİRİNCİSİ MATEMATİK ÖĞRETMENİMİZ KÜRŞAT KAYA OLDU.

YBFL Öğretmenler Arası Online Bilgi Yarışmamızın kazanan öğretmenlerine hediyelerini Okul Müdürümüz İsmail BOĞA takdim ettik..
Yarışmada

Birinci Matematik Öğretmenimiz Kürşat KAYA,
İkinci Biyoloji Öğretmenimiz Güray ÖZTÜRK ve
Üçüncü İngilizce Öğretmenimiz Hüseyin AY oldular.

Yarışmayı düzenleyen Müdür yardımcımız Arif DÜLGER'e, Yarışmaya katılan ve keyifli vakit geçiren tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

OKUL BİRİNCİSİ OLMAK

RÖPORTAJ

Merhaba, ben 10-A sınıftan Altan Berdan Taşçıoğlu. Okulumuz Yücel Boru Fen Lisesinin 2019-2020 eğitim öğretim yılının birincisi Adem Yılmaz ile yaptığım röportajda aldığım cevapları sizlerle paylaşmak istiyorum.

Adem Yılmaz, şu anda Kocaeli Üniversitesinde Tıp Fakültesinde birinci sınıf öğrencisi.

1-Okul birincisi olmayı bekliyor muydun?

9. Sınıfın başında olaya çok hakim değildim ama birinci olmayı istiyordum. Çünkü hayat felsefem her zaman bir işte en iyi olmaktır. Ama vakit geçtikçe, özellikle 10. Sınıftan sonra okul birinciliğini, kontenjanı dolayısıyla daha çok istedim. 11. Sınıfta da ikinci olan kişi ile aramda olan ve kapanmayacağını düşündüğüm bir farktan dolayı bekliyordum.

Gebze Kaymakamı Mustafa Güler'den plaket alırken

2-Kendine başından beri inandın mı?

Genel olarak inandım. Ama bazı zamanlar konuları anlamadığımda umutsuzluğa kapılısam da bu çok uzun sürmedi. Rehberlik öğretmenlerim ve çevrem sayesinde moralimi bozmadım. İncanımı kaybetmedim.

3-Sınava çalışırken sosyal aktivitelere de zaman ayırabildin mi?

Evet, ayırdım. 12. sınıf da dahil olmak üzere birçok sosyal aktiviteye katıldım. Arkadaşlarımla muhabbet ettim. Yücel Boru Fen Lisesi'nin müzik projesine de katıldım. Yani sürekli ders çalışmadım. Kendime de vakit ayırdım.

4-Sınava çalışırken kullandığın taktiklerden bahsedebilir misin?

Sınav psikolojisini yenmek için verecek olduğum taktik nefes egzersizi olabilir. Dersler anlamında söyleyecek olursam konu anlatımlı kitaplar üzerinden çok tekrar yaptım ve eksik olduğum konulara çok çalıştım. Sınav senesinde ise soru çözmek çok önemli. Bol bol soru çözmek

Altan B. Taşçıoğlu

lazım. Soru tiplerinin hepsini kavramak ve soru çözme hızını maksimum dereceye çıkarmak için bol soru çözmek çok çok önemli.

5-Başarının sırrı ne?

Çalışmak. Başarılı olan insanların çok çalışarak bir yerlere geldiğini görürüz. Bu yüzden kesinlikle tek cevap çalışmaktır.

6-Öğretmenlerin, rehberlik öğretmenlerinin başarısında etkisi nelerdir?

Öncelikle öğretmenlerimizin hepsi yanlarına gidip onlara soru sorduğumuzda bizi kırmayıp cevaplandırıyorlardı. Bu anlamda öğretmenlerimiz bize çok destek oldular. Konuları da çok güzel anlatıyorlardı. Rehberlik öğretmenlerimiz de bana büyük yardımda bulunuyorlardı. Rehberlik öğretmenlerimiz sınavlarda, denemelerde yaptığımız yanlışları nerelerden yaptığımızı, hangi konudan eksiklerimizin olduğu gibi konular da bize destek oluyorlardı. Karşılıklı etkileşimle birlikte tartışarak bu sorunlara çözüm getirmeye çalışıyorduk. Sadece ders anlamında da değil psikolojik anlamda da kendimize sınav senesinde güvenmemiz açısından bize çok destek oldular.

7-Son sene az ve zorlu testler mi çözdün, çok ve normal düzeyde testler mi?

Son sene normal düzeyde çok test çözmedim. Zorlu düzeyde çok test çözdüm. Ben Fen Liselerinin öğrencilerini diğer liselerin öğrencilerinden ayıran etkenin zor sorular çözmek olduğunu düşünüyorum. Ama sınavda beklediğim kadar zor sorular gelmedi. Kolay sorular geldi. Konuyu anladıktan sonra normal düzeyde çok test çözmek önemli. Sonra da gerekirse zor düzeyde testler çözülebilir.

8- Dokuzuncu sınıfın başından beri planlı çalışma yaptın mı? Yani ödevlerini, testlerini, tekrarlarını bir plan dâhilinde mi yürüttün?

Evet, planlı bir çalışma yaptım. Özellikle 9. Sınıfta ilk fizik sınavında beklediğimden daha düşük bir not alınca bu beni daha fazla ders çalışmaya itti. Lisenin ortaokul gibi olmadığını ve planlı çalış-

manın çok önemli olduğunu anlamış oldum. Ve bu süreçten sonra 12. sınıfın sonuna kadar planlı bir şekilde çalışmayı hiç bırakmadım. Tekrarlarını ihmal etmedim. Tabi burada önemli olan, uzun saatler boyunca çalışmak değil, düzenli bir şekilde nereden eksikimin olduğunu tahmin ederek doğru bir çalışma yapmak.

9-Lisede 4 sene boyunca aldığın notların ortalaması, sınav puanını ciddi derecede etkiledi mi?

Aldığım notların ortalaması sıralama olarak sıramı 1000 kişi ileri çekti. Aldığım notların ortalaması etki etmeseydi de şu an okuduğum üniversitede olabiliyordum. Yani benim sıralamama çok ciddi bir etki etmedi. Ama okul birinciliği kontenjanı oldukça önemli bir etken. Çünkü okul birinciliği kontenjanı sayesinde normal sıralamanız ile giremeyeceğiniz bir okula girme ihtimaliniz yüksek oluyor.

10-9. sınıfın başından beri gitmeyi istediğin üniversite var mıydı? Eğer varsa istediğin üniversiteyi mi tutturdun?

Benim 9. Sınıftan beri hayalim Tıp Fakültesi'nde okumaktı. Hiç farklı bir bölüm düşünmedim. İstedğim üniversite ise Cerrahpaşa Tıp Fakültesi idi. Sınavda yaşadığım talihsizlikler ama özellikle sınavda heyecan yapmam ve zaman kısmında yaşadığım sıkıntılardan dolayı orayı tutturamadım. Sınav ortamı evde çözülen denemeye hiç benzemiyor. Bu yüzden heyecan yapmamak lazım. Heyecanımız varsa heyecanı önlemek için farklı farklı yöntemlere başvurulması gerekiyor.

11-Kitap okuma alışkanlığını özellikle son sene devam ettirebildin mi?

Benim düzenli bir okuma alışkanlığım yoktu. Ben özellikle araştırdığım, okumak istediğim kitapları belirleyip ara sıra onları okuyordum. Yani günlük "Şu kadar sayfa okuyacağım." gibi bir

alışkanlığım yoktu. Zaten konu anlatım kitaplarından ders çalışırken okuma yaptığım için bu da benim soru çözme hızımı bir nebze artırmıştı. Son sene birazcık daha test çözmeye ağırlık verdim. O yüzden istediğim kadar kitap okuyamadım. Ama kitap okuma alışkanlığı çok önemli. Özellikle Türkçe'deki paragraf soruları için kitap okuma alışkanlığını edinmek, eğer edindiyseniz de devam ettirebilmeniz çok önemli.

12-Yapmamız gerekenleri biliyoruz ama özellikle yapmamamız gereken şeyler nelerdir?

Kesinlikle ilki heyecan yapmamak! Ben sınava çok çalışmışım. Çözmediğim soru tipi yoktu. Fakat sınav ortamının yarattığı heyecan ayrı bir şey. Bu yüzden heyecan yapmamak gerektiğini düşünüyorum.

Sosyal medyadan da uzak durmak lazım. Bunu durdurabilmek için ders çalışırken çalışılan ortamda telefon, tablet gibi teknolojik cihazların bulunmaması gerekir.

Yapmamamız gereken şeylerden birisi de sürekli ders çalışmaya çalışmak. Kimi kişiler gün içerisinde yeme içmeye bile vakit ayırmadıklarını, onlarca saat ders çalıştıklarını söylüyorlar. Bu da uyku sorununu beraberinde getiriyor elbette. Bu yüzden bir plan belirlemek; bu planın içinde yeterli çalışmak, uyku düzenine önem vermek lazım.

Son olarak beslenmeye de dikkat etmek gerek. Her zaman tüketilen besinler dışında da başka besinler tüketmemek lazım. Dengeli ve düzenli beslenmek lazım. Özellikle bol bol su içmek de lazım. Söyleyeceklerim bu kadar, teşekkür ederim.

HANGİMİZ DÜŞ VE HANGİMİZ GERÇEK?

KİTAP TANITIMI

İlk baskısı Ocak 1995 yılında İletişim Yayınları tarafından basılan bu roman, İhsan Oktay Anar'ın ilk romanı olmakla birlikte, dönemin en sevilen kitaplarından birini olmayı başarmıştır. Pek çok bölümden oluşan roman, içinde birçok türü bir arada barındırmasıyla ilgi görmüştür.

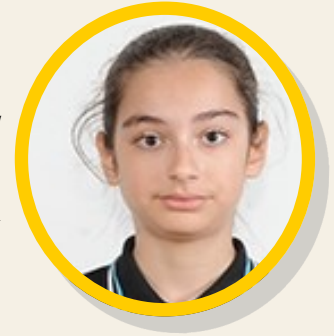
Kitabın konusundan kısaca bahsetmek gerekirse: Kitap, Arap İhsan Efendi'nin yeğeni Uzun İhsan Efendi'nin

uyurken gördüğü rüyaları yazdığı kitabı, oğlu Bünyamin'e vermesi ve Bünyamin'in başına gelenleri oluşturuyor. Tabii kitap boyunca Bünyamin'i görmüyoruz. Ana konusu Bünyamin'den sapmamak şartıyla birbirine bağlı pek çok öykü okuyoruz. Hepsi bir

yerde bir şekilde ana konumuzun bir parçası oluyor. Konudan kitap boyunca sapılmıyor. Ki bu da kitabı güzelleştiren pek çok öğeden biri. Ana konuya dâhil olacak karakterlerin önce geçmişini öğrenmek ve sonrasında

ana öyküye bağlantısını izlemek ayrı bir zevk veriyor. Bir zaman sonra bu mantık anlaşıldığı için, ana öyküden başka bir kişinin hikâyesine geçildiği zaman akla 'Acaba bu

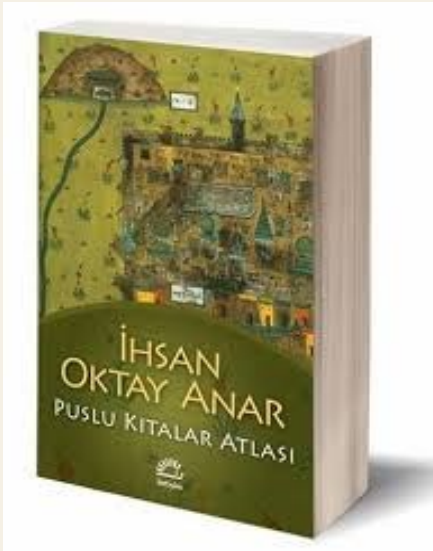
karakter nasıl ana konuya bağlanacak?' sorusu merak duygusuyla beraber geliyor. Ve bu da kitabın sürükleyiciliğini artıran en önemli unsurlardan biri benim için.

Hilal Tabaklar 10 / D

Çok iyi bir olay örgüsünü merak duygusuyla harmanlamayı başarmış bu kitap, felsefe konusuna girme konusunda da çok başarılı. Felsefe yapmayı pek beceremeyen ve bu tür şeylerin üstünde durmayan ben bile kitabın bazı sahnelerinde durup düşünmüştüm. Kimi sahneler kendime şu soruyu sormama neden olmuştu: Düşündüğüm için mi varım, yoksa düşünülen olduğum için mi? Bu kısmı sorgulamamın sonucunda tek vardığım sonuç bunu asla bilemeyeceğimiz oldu. Şu an bunu benim yazmam bile birisinin zihnindeki bir düşünce olabilir. Bunu ispatlayamam, tıpkı aksini de ispatlayamayacağım gibi.

Kitabın hangi kitleye hitap ettiğine gelirsek daha çok tarihi, felsefi, fantastik seven kişilere göre olduğunu düşünüyorum. Felsefi ve tarihi boyutu fantastikten çok daha ağır basıyor bence. Bunları seven okuyucuların bu kitaptan zevk alacağına eminim.

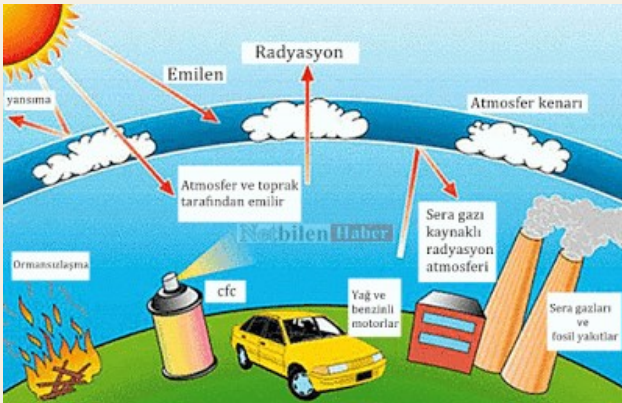
KÜRESEL ISINMA

GÜNDEM

Rabia Sural 10 / A

Bundan çok uzak değil, 3 yıl önceki anılarımıza baktığımızda aralık ayından itibaren kar yağışı gözlemlerken, bu sene ocak ayının ortalarına kadar havaların ilkbaharı aratmadığını görüyoruz. Bunun sebebiyse Covid-19'dan daha büyük bir tehdit olan *küresel ısınma*. Küresel ısınmayı en basit haliyle açıklayacak olursak atmosfere salınan sera gazlarının sera etkisi yaratması sonucunda Dünya yüzündeki sıcaklığın artması diyebiliriz. Normalde Dünya bu etkiyi kendi içinde azalttığı için sera gazları bu kadar büyük bir problem değildi lakin dünyada sanayileşme büyük bir hızla arttığı için karbon emisyonu da arttı ve bu da küresel ısınmanın hızlanmasına sebep oldu.

Birleşmiş Milletler Hükümetler arası İklim Değişikliği Paneli(IPCC)'nin açıkladığı rapora göre Dünya ısısının 2100 yılına dek 1,8 ile 4 derece arasında yükseleceği kaydedildi. Ayrıca küresel ısınmanın, yüzde doksandan da yüksek bir olasılıkla insan faaliyetleri yüzünden meydana geldiği sonucuna varıldı. Kendi ülkemize de bakacak olursak 2014 yılında 1990'a göre 261 milyon ton daha fazla sera gazı salan Türkiye, ulusal katkı

belgesinde emisyonlarını 2030'da 1990'ın 461 milyon ton üstüne çıkarmayı taahhüt etti. Beyan edilen bu hedef, Türkiye'nin sera gazı emisyonlarının 2030'da 2012 yılı seviyesine göre %162 oranında artacağını gösteriyor. Bu korkunç derecedeki artışın azaltılması için ülkeler Paris İklim Anlaşması veya sera gazı emisyonlarını ciddi oranda düşürecek bir eylem planı hazırlayarak önlem alıyor.

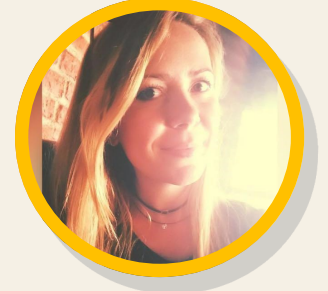
Bunlar devletlerin yaptığı uygulamalardı. Bir de bizim alabileceğimiz önlemler var. Örnek verecek olursak, "Enerji dostu ampuller kullanılmalı, televizyonlar bekleme konumunda bırakılmamalı, doğru ışıklandırma kullanılmalı, klima yerine vantilatör kullanılmalı, evler ısı kaybına karşı yalıtılmalı, eşyalar radyatörleri kapatmayacak şekilde yerleştirilmeli, toplu taşıma araçları daha sık tercih edilmeli" gibi önerileri dikkate alarak aslında kendimizi çok yormadan bile dünya için bir şeyler yapabiliriz.

Elimizde sadece 1 tane dünya var, kıymetini bilmeliyiz!

LOULAN GÜZELİ

TARİH

Melek Aktaş /Tarih Öğretmeni
Derleyen

yalama işleminin iç organlar çıkarılmadan yapılmış olmasıdır.

Bazı mumyalar yüne sarılmış, bazıları üzerlerine dokuma kumaş giydirilerek ve dik durumda gömülmüş. **Bazı erkek ve kadın mumyalarda, şaman olduklarını kanısını** güçlendiren uçları uzun keçe kaşmir şapkalar ile

Loulan Güzeli. Kızıl saçlı 40'larında uzun boylu bir kadındır. Doğu Türkistan (Sincan Uygur Özerk Bölgesi) Taklamakan Çölü'nde kadim Loulan Kenti'nin Tarım Havzası'nda bulunan mumyalardan sadece biri. Xiaohe sit alanında bulunduğu için aynı zamanda Beauty of Xiaohe, yani "Xiaohe'nun Güzelliği" olarak da adlandırılıyor.

Karbon araştırmasına göre 3800 yaşlarında olduğu tahmin edilen Loulan Güzeli'nin bu kadar yıla rağmen iri göz boşluğundaki uzun kirpikleri ve uzun saçları çok iyi korunmuş durumda..

Loulan'ın bulunduğu tuz tepesinde otuza yakın mumya daha ortaya çıkarıldı. Bu mumyalar da yine onun gibi özellikler taşıyor. Yoğun tuzlu ve çok düşük nemli ortam, mumyaların binlerce yıl iyi duruşta kalmalarında etkili olmuş. Bu mumyaların Mısır ve diğer medeniyetlerin mumyalarından en büyük farkı, mum-

birlikte giysi ve çantalarında, hint keneviri dahil olmak üzere tedavi amaçlı kullanılan bitkiler, tılsımlar ve ayinlerde kullanıldığı düşünülen kırmızı bağcıklarla bağlanmış renkli çubuklar çıkarılmış. Tekerlekli ahşap arabalar, sığır-koyun-keçi boynuzları, kuş kemiklerinden yapılmış kolyeler, hasır işleri, nefrit boncuklar, tahta taraklar, maskeler de çıkarılanlar arasında. Erkek mumyalara pantolon ve dize kadar boğazlı botlar giydirilmiş.

En önemlisi, mezarların yanlarında bulunan at kemikleri ve kavak ağacından yapılmış altı açık tabutların üzerini örten at derileri. Yani, Türklerin binlerce yıllık olmazsa olmazı, at kültürü burada da kendini gösteriyor. Bir mumyanın üzerinde ameliyat izi var, **at kılıyla** dikilmiş. Tarihteki ilk ameliyatlardan biri olarak kabul ediliyor. Mezar da ameliyat aletleri de bulunmuş.

Tüm bunlardan çok daha fazla gizeme sahip Tarım mumyaları şu an Çin hükümetinin fazla üzerine gidilmesini istemediği antik eserler duru-

TARİHTEKİ İLK
AMELİYATLARDAN BİRİ
OLARAK KABUL
EDİLİYOR.

munda. Çin'in bu konudan fazla bahsedilmemesini istemesinin sebebi olarak mumyaların bu bölgede Çinlilerden çok önce yaşamış olmaları ve görünümüyle Kafkasyalı insanlara benzemesi gösteriliyor. Bu durum günümüzde Çin'in bulunduğu topraklardaki ilk yerleşimcilerin Çinli olmadıkları teorisini kuvvetlendiriyor. Uygurlar ise mumyaların Türk kökenli olduğunu savunuyor.

Altay Dağları'ndaki kurganlarda kazılar yapan Alman Arkeoloji Enstitüsü'nün eski başkanı Hermann Parzinger'e göre, 2500 yıl önce Kuzeybatı Çin-Moğolistan-Rusya-Kazakistan dörtgeninde, Pazırık kültürüne mensup beyaz ırktan halklar yerleşti. Parzinger, kıyafetlerin benzerliğinden yola çıkarak Tarım Havzası'nda bulunan Avrupalı görünümlü çöl mumyalarının da Pazırık kültüründen olduğunu iddia ediyor. (Pazırık kurganlarından çıkan iskeletlerin Türklere ait olduğu biliniyor).

Geniş kabule göre Türklerin ana yurdu Altay dağları, Balkaş Gölü, Aral Gölü ve Isık Köl civarındır. Türk tarihçisi ve akademisyeni İbrahim Kafesoğlu, Türklerin proto-tipi sayılan "brakisefal" savaşçı beyaz ırkın (Proto – Ön Türkler), taş devrinin ilk yıllarından beri Altay-Sayan dağlarının kuzeybatı bölgesi halklarından olduğunu belirlemiştir. Tarihçi ve Türkolog Zeki Velidi Togan'a göre, Türklerin ana yurdu Tiyaşan-Aral mıntıkasıdır. Türk dil bilimci, Türkolog ve yazar Ahmet Bican Ercilasun'a göre, Türkler ana yurt olarak, M.Ö. 2000-1000 li yıllarda Ural dağları ile Sayan, Altay ve Tanrı dağları arasında yaşamışlar.

Bu görüşler yıllar sonra bilimsel olarak doğrulanmıştır. National Geographic Genografi Projesi olarak adlandırılan, genetik bilimci Dr. Spencer Wells tarafından 2005 yılında başlatılan geniş

çaplı genetik araştırma sonuçlarından, insanlığın doğduğu yer olan Afrika'dan 45 bin yıl kadar önce Orta Asya'da günümüz Kazakistan sınırları içerisinde Kırgızistan'a yakın, Güney Doğu Altay bölgesine göç eden ve orada kalan toplulukların ilk Ön (Proto) Türkler olduğu anlaşılmaktadır.

Genografi projesi kapsamında ve diğer araştırmalarda da Proto Türklerin bir kısmının 40-20 bin yıl önce Orta Asya'dan Kuzey Avrupa, Anadolu, Kuzey Hindistan ve Kuzey Doğu Sibiryaya, 13 bin yıl önce de Amerika'ya göç ettikleri diğerlerinin Orta Asya'da kaldıkları açıklanmaktadır. Proto Türklerden Eski Türklere geçiş döneminde tarih sahnesinde yer alan İskitlerin bilinen tarihlerinin M.Ö. 8 yüzyıldan başlaması, Avrupa, Kafkaslar, Anadolu ve Orta Asya'da yaşamış olmaları Genografi Projesi ile örtüşmektedir.

Türk dil bilimci Osman Nedim Tuna, Türkçe ile Sümerce arasındaki ilgiyi tespit ettiği çalışmasında Türklerin ana yurdu hakkında "Türklerin en az M.Ö. 3500'lerde Türkiye'nin Doğu bölgesinde bulunduğu tespit edilmiştir." şeklinde bilgiler vermektedir. Ahmet Bican Ercilasun "M.Ö. 2000'li yıllarda ve o tarihlerden önce Anadolu'da, Mezopotamya'da çoğunlukla eklemeli dil konuşan kavimler yaşamıştır." diyerek Türklerin Malazgirt savaşından önce de Anadolu'da yaşamış oldukları konusuna vurgu yapmaktadır.

Sonuç olarak Tarım havzasındaki bu kadim topluluğun genetik analizleri Batıyı işaret ederken, gerçekten de "***Nuh Tufanından kurtulup Mezopotamya, Doğu Anadolu ve Kafkasya yörelerine yerleşen Ön Türklerden bazılarının oralardan Orta Asya'ya göç ettikleri***" kuramı ile birlikte "***Türk kavimlerinin Orta Asya'dan Anadolu'ya göçlerinin Anadolu'ya ikinci gelişleri***", bir başka deyişle, yuvalarına dönüşleri olduğu tezini de doğrular mı?

SEYİR DEFTERİ

HİKAYE

Bir gemi vardı; gerisinde kalan masmavi sulara beyaz, köpük köpük izler bıraktığını gördüğüm bir gemiydi, kamalarının küçük camlarından dalgaları seyrettiğim bir gemiydi, güvertesine her çıktığımda ve ufka baktığımda sonsuzluğa gittiğimi hissettiren bir gemiydi. Herkes nasıl olduğunu düşlediyse öyle olan bir gemiydi benimkisi. Benimkisi dediğime bakmayın. Ben mürettebattaki sıradan, ayak işlerini yapan, güverteyi temizleyen bir gençtim sadece. Ara sıra da kaptanın söylediklerini seyir defterine yazardım. Seyir defterine ilk yazı yazdığım gün, Ali Kaptan'ın deftere uzun bir yolculuğa çıktığımızı ve dönmeye niyetimizin olmadığını yazmamı söylediği gündü.

O günden sonra haftalarca belki de aylarca süren yolculuğumuzun ardından bir adaya varmıştık. Birilerinin yaşıyor olup olmadığına bakmak için daha da yaklaşıştık karaya. O sırada iki yüz metre uzakta okyanusun serin sularının ince kum taneleriyle birleştiği çizgide bir sepet çarpmıştı gözümüze. Pek de önemsememiştik, gözümüze çarpan küçük bir detaydı. Ta ki ağlayan bir bebek sesi duyulana dek. O gün, o adada, o bebeğin ailesini çok aramıştık ama değil ailesi, orada yaşayan tek bir kişiye bile rastlamamıştık. Bebeğin kimi kimsesi olmadığını gören Ali Kaptan, oraya nasıl gel-

diğini bilmediğimiz -Muhtemelen bebeğini korsanlardan korumak isteyen bir aile bırakmıştı, o dönemlerde buna benzer olaylar çok yaşanırdı.- o bebeği kendi çocuğu olarak gemiye almış ve adını "Deniz" koymuştu. Böylelikle başlangıcı deniz olan Deniz'in hayatı, denizde geçecek ve denizde sona erecekti, diye düşünmüştü kaptan.

On altısında gemide miço olarak çalışmaya başlayan ve güverte reisi olarak altmış yaşına gelen ben, dün sabah uyan-
dığımında Deniz Kaptan'ın oğlunun telaşla güvertede koşuşturduğunu ve "Kaptan ölüyor." diyerek her yerde doktorunu aradığını gördüm. Kırk dört yıldır hayatımın en değerlisi olan kişi ölüyordu. Kardeşimin öleceği düşüncesiyle aklımdaki her şeyi bırakıp onun yanına gittim. Birkaç yıl önce Deniz Kaptan'ın akciğerlerindeki kanseri öğrendiğimizde doktor, kardeşimin hastanede kalması ve deniz yolculuklarını bırakması gerektiğini söylemişti. İsrarlarımıza rağmen kaptanımız hastanede kalmamış "Ben Deniz'im, kendimi nasıl bırakırım.", demişti. Hayatının sonuna yaklaştığını hissettiği her saniye dümeni daha sıkı tutacağını söylemişti. Yanına gittiğimde bir eliyle babasının seyir defterini göğsüne bastıran kardeşim, diğer eliyle de dümene sarılıyordu. Güçlükle, nefes almaya çalışırken benden kendi seyir defterini getirmemi ve söylediği her şeyi kelimesi kelimesine yazmamı istemişti. Uzun süredir yazmı-

yordum seyir defterlerine çünkü yıllar görme yetimin bir kısmını alıp götürmüştü. Kardeşimin son isteğini yerine getirebilmek için gözlüğümü taktım ve gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken titreyen ellerimle seyir defterinin son sayfasına yazmaya başladım. “Denizde doğan, denizde yaşayan Deniz Kaptan, denizlere kavuşmadan babası Ali Kaptan’dan aldığı kaptanlık armasını oğlu Baran Kaptan’a bırakmıştır. Adının anlamı gibi denizlere güç versin.” Son sözlerini söyleyen kardeşime sarıldım ve doktor –Kaptan hastanede kalmadığı için gemiye getirdiğimiz doktor- gelene kadar onun yanında kaldım. Yapılan müdahalelere rağmen Deniz’in kapanan gözleri bir daha açılmadı. Bana düşen ise onun kaptanlık vasiyetini gerçekleştirmeyi vazife edinmekti. Aynı Ali Kaptan’ın seyir defterini ona verdiğim gibi onunkini de Baran Kaptan’a verdim. Gözyaşları içinde defteri alan yeni kaptanımız çoğunu ezberlediğim satırları okumaya başladı. “Bugün kaptanlık nişanımı Ali Kaptan’dan alarak kaptanlık vazifeme başladığım gündür.” O günü çok net hatırlıyordum. Mürettebatın çoğu, Ali Kaptan’ın kızı olsa bile bir kadının kaptanlık yapabileceğine inanmamış ve gemiden ayrılmışlardı. Ona inanan ve onun arkasında duran çok az kişi kalmıştı ama o yine de pes etmemiş ve gerek başarıları gerek mükemmel liderliği ve koskocaman kalbiyle ne kadar iyi bir kaptan olduğunu herkese kanıtlamıştı.

Kaptanlığının sekizinci yılıydı ve yeni rotamızı planlamak için eski seyir defterlerini karıştırdığı bir gün, Ali Kaptan’ın Deniz’i nasıl bulduğunu ve neden evlat edindiğini yazdığı bir günlük bulmuştu. Hayatının yirmi altı yılı boyunca kandırılmış gibi hissetmişti o an belki, kim bilir. Bunu daha önce öğrenmemiş olması onu çok üzmüştü

ama Ali Kaptan’ın neden bunu sakladığını anlayacaktı. Yağmurun şiddetlendiği bir akşamüstü dümendeydi, Deniz Kaptan. Deniz sanki yarım saat önce çarşaf gibi dümdüz değilmiş gibi çalkalanıyordu. Tam o sırada Deniz Kaptan ileride bu yağmura ve dalgalara dayanamayacak kadar küçük bir kayık ve içinde yardım bekleyen insanlar olduğunu fark etmişti. Kayıkta yeni doğan bebekleriyle fazla açıldıklarını, yağmur yüzünden de dönemediklerini düşündüğüm bir aile vardı. Anenin yalvarışları ile hızlıca bebeği gemiye aldı Deniz Kaptan. Saniyeler sonra diğer mürettebat anne ve babayı kurtarmak için baktığında gelen kocaman bir dalga küçük kayığı alabora etmiş ve geriye sadece küçük bebek kalmıştı. Kendi başlangıcını hatırlayan kaptan o bebeğe başlangıç şansı vermek istemiş ve bebeği yanına almıştı. O an, bunun yirmi altı yıl öncesinde yaşadığım şeyin tekrarını yaşamak, şahit olduğum bu korkunç ana rağmen beni gülümsetmişti. Kaptan, çocuğuna yağmura karşı mücadele ederek yaşamayı başardığı için “Yağmur” adını vermeyi düşünmüştü. Bebeğin erkek olduğunu anladığımızda da düşüncesinden vazgeçmemiş ve gülümseyerek “Yağmur koyamazsak biz de Baran ismini veririz.” demişti. Dün sabah, o Baran gemimizin yeni kaptanı ve hepimizin yeni umudu oldu.

Elif ÖNEL 11/ B

MEZUNLARIMIZ...

Sevde SARIKAYA

2017 Mezunu

Merhaba, ben Sevde. Okulumuzun ilk mezunlarındanım.

Bilime olan ilgim buradayken başladı. Fizik öğretmenlerimle yaptığım konuşmalar, arkadaşlarımla yaptığım fikir alışverişleri... Hepsinin sayesinde ilgim daha da arttı.

Şu anda Boğaziçi Üniversitesi'nde Bilgisayar Mühendisliği okuyorum ve Fizik ile çift ana dal yapıyorum. İkisinden de oldukça zevk alıyorum. Daha üniversiteye başlamadan bu planları yaparken beni destekleyen ve cesaretlendiren öğretmenlerim vardı. Bu konuda çok şanslıyım.

Şu anda bir taraftan Yazılımcı olarak çalışıyorum ve de Fizik bölümünde deprem ve makine öğrenmesi ile ilgili bir araştırmaya katılıyorum. Aynı zamanda okulumun basketbol takımındayım. :)

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği'ni desteklediğimiz bir projemiz de var.

Tüm eşitsizliklere karşıyız. :)

Aklınıza takılan ya da ilginizi çeken herhangi bir konu için bana ulaşabilirsiniz.

Lisemin bana kattığı çok şey var, ben de yeni gelen öğrencilere, mezun olmuş ve olacaklara elimden geldiğince yardımcı olmak isterim. Sevgiyle kalın. <3

EVİMİZDEKİ DOSTLAR :)

YBFL ailesi her hafta küçük bir dostunu tanıtıyor.

Bu hafta yine konuşmayı seven bir konuğumuz var.

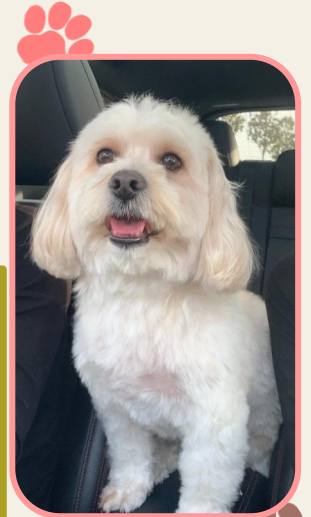
Hadi tanışalım!

Rehberlik öğretmenimiz Serpil MUTAY ve köpeği Gofret!

Tatlı mı Tatlı "Gofret"

Merhaba, Gofret'i 40 günlükken sahiplendik ve 6 yıldır bizim evimizin minik bir bireyi. Gezmeye gitmeyi yemek yemeyi camdan dışarı

bakmayı bizimle konuşmayı çok seviyor (cidden konuşabiliyor!). Ama en büyük hobisi uyumak ve kendini sevdirmek eğer bir gün Gofret ile karşılaşırsanız size kendini sevdirmeye çalışacağı kesin.

Bir Kerteymiş Meğer

*Cerbezeli bir günde olacak her şey
Kimine göre kasmaya layık bir gün-
de
Yağmur yelkovan darbeleriyle sökü-
lecek bulutlardan
Ben yine pişman olacağım*

*Engellemek var mı bunu kol gücüyle
İnsan yelkovan darbelerini yenebilir
mi
Yenmiş adamlar tanımıştım
Ama hayır
Tepemde bulutlar eyerlenirken
Ben yağmuru terslemeyeceğim
Ve yelkovan darbelerini
Çünkü şehirlere yaklaştım anne kar-
nından
Kollarım yenilmiş ağaçlara bezen-
mişken
Mezarlıklarla dolmuşken gözlerim
Ben, neden şehir diye ağladım*

*Irkıma şerefler beslemiştim
Masaların altında, çekmecelerde
Kilerlerde gizlice
Saflardı utanılmazlardı ve rahvan
giderlerdi
Özümden özlerine verdim tüm hey-
betli zırhlarımı
Hesap etmedim yağmuru*

*Ve yelkovan darbelerini
Ben gencim dedim
Kurtulurum, hep kurtuldum
Ama onlar
Onlar olması gereken yerde
Olacaklar
Bu yüzden özümden özlerine verdim
tüm keskin heyecanlarımı
Cerbezeli bir günün mahvını izlemek
için*

*Ama hayır
Tepemde bulutlar şerefsizleşirken
Ben yağmuru boğmayacağım ellerim-
le
Lese paseler sunacağım yine ona
Al diyeceğim
Al ve sökül sökülebildiğin kadar
Yelkovan darbeleri eşliğinde
Tepemde bulutlar
Mezarlıklarla kanırtmışken gözlerim
birbirlerini
Ellerimi temkinli kılacak kimsenin ol-
mayan şehir
Şehir olan kimse*

*Ama belki başka sonlar da olur
Tepemde bulutlar kemiklerinden kay-
bolurken
Ne de olsa gencim
Kurtulurum, hep kurtuldum*

Bedirhan YALÇIN 12/C